

[Westkerke/Samenleving](#)

Dirk Jonckheere (71) is thuis in Oudenburg: “Vooral in Westkerke, dat is écht mijn dorp”

Dirk Jonckheere noemt zijn pensioen zijn ‘derde jeugd’. (foto Dieter Dewulf)

[Redactie KW](#)

07:003 min leestijd

Dirk Jonckheere is al zes jaar op pensioen, maar vervelen doet hij zich niet. Hij is nog volop bezig in het verenigingsleven in Oudenburg en door zijn hobby als vinkenier is er tijd te kort. Dirk vertelt ons over zijn liefde voor Westkerke en zet ook de vele vrijwilligers in de kijker. “Zonder hen staan we stil.”

Hoe zou je jouw band met Oudenburg omschrijven?

“Als geboren en getogen Oudenburgnaar, maar wonende in Westkerke, is dit een moeilijke vraag. Ik ben maar sinds de fusie echt betrokken geraakt in Oudenburg. Voor de fusie in 1976 ging ik meestal naar Gistel, omdat mijn moeder daarvan afkomstig is. Eigenlijk was Oudenburg vooraf bijna vreemd voor mij. Westkerke is mijn dorp, daarna Oudenburg mijn stad.”

Wat is je mooiste jeugdherinnering aan deze stad?

“Als klein *manneke* heb ik in Westkerke in de nonnenschool tot mijn 12 jaar school gelopen. En zoals het toen was, werd je, als je dicht bij de kerk en pastoor woonde, al vlug misdienaar. Zo leerde je bijna alle inwoners van het dorp kennen, maar ook de smaak van de miswijn.” *(lacht)*

En je favoriete plek?

“Ik heb geen favoriete plek. Ik voel me overal een beetje thuis.”

Welke lokale horecazaak raad je iedereen aan?

“Op culinair vlak kan je hier in Oudenburg wel je goesting vinden, zeker ook rekening houdend met de prijs-kwaliteit-verhouding. Op restaurant geniet ik vooral van een lekker visgerecht. Praten met de tafelgenoten en de gsm op stil, dit is het belangrijkste voor mij.”

En om te shoppen?

“Wat moet, moet, maar shoppen is voor mij niet weggelegd.”

Wat is er het meest veranderd in Oudenburg sinds je jeugd?

“Vroeger konden we nog zorgeloos ravotten op straat. Door het drukke verkeer is dat vandaag helaas niet meer mogelijk. En jongeren zitten nu vaak in hun eigen wereld, verdiept in hun gsm. Vroeger kende iedereen elkaar, terwijl het tegenwoordig soms al moeilijk is om nog een goeiedag te krijgen op straat. Maar goed, de helft versta ik ook niet meer...”

Als je één ding mocht realiseren voor Oudenburg, wat zou dat zijn?

“Meer dan eens werd ik gevraagd om in de politiek te stappen. Maar wijselijk hou ik de boot af. Als zelfstandige had ik daar trouwens ook de tijd niet voor, en nog minder de intentie. Om de zes jaar worden er andere dingen uitgewerkt. Zijn het nu verkiezingsbeloften of niet, dat laat ik in het midden. Iedere ploeg die aan het bewind is, heeft een andere visie en prioriteiten. Voor de ene persoon ideaal, voor de andere deugt het niet. Het komt er op aan dat op het einde van de rit de portemonnee in evenwicht blijft en alles ten goede komt van alle inwoners, niet alleen in Oudenburg, maar ook in alle deelgemeenten.”

Welke persoon of vereniging verdient volgens jou meer erkenning?

“De vrijwilligers die in elke vereniging alles draaiende houden, want zonder hen staan we stil. Als je alle vrijwilligers wegneemt, dan kan je niets meer organiseren. Ipso Facto en LDC Biezenbilk worden dan overbodig. Vrijwilligers doen in zekere zin een stuk van de economie draaien. Als je me vraagt naar een vereniging zou ik durven stellen dat de Nationale Strijdersbond meer aandacht verdient. Niet door de huidige problemen vanuit het Oosten, maar omdat we soms de vraag horen waarom we nog bezig zijn met iets dat meer dan 100 jaar geleden gebeurd is. Neem de herdenkingsdag van 11 november weg en plots weet iedereen waarom er een vrije dag is. Herdenken is niet alleen een vrije dag, wie zijn doden niet eert, heeft opgehouden te leven. Ik ben heel dankbaar dat er bij de herdenking waardering en steun komt vanuit het stadsbestuur.”

Zou je hier willen oud worden?

“Daar denk ik nog niet echt aan. Ik ben daarvoor nog te actief bezig in het verenigingsleven. Maar wie weet wat er morgen voor de deur staat, al mogen we daar nog niet te veel aan denken. Hier oud worden, jazer, maar wat brengt de toekomst?”

Wie is Dirk Jonckheere?

Dirk Jonckheere ging in 2020 met pensioen na een loopbaan van zo'n 45 jaar, hoewel hij het liever een 'derde jeugd' noemt. Hij werkte jarenlang als loodgieter. Hij is sinds begin de jaren 90 actief als secretaris in de vereniging Raak, die de jaarlijkse internationale rommelmarkt in Oudenburg organiseert.

Daarnaast is Dirk ook secretaris bij de Nationale Strijdersbond (NSB), afdeling Westkerke, sinds 2001. Later werd dit NSB Groepering W.E.R.O. Door zijn hobby als vinkenier is hij ook aangesloten bij de KM De Boomgaardvink in Ichtegem, waar hij bestuurslid is. Tijd heeft hij te kort, zich vervelen doet hij niet. In alles wat Dirk doet, krijgt hij steun van zijn vrouw Sonia.

Lees meer over:

- [Dirk Jonckheere](#)